

UITSpraak 16 – 238

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellante
tegen
het Bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 9 augustus 2016 heeft de Examencommissie Japanstudies namens verweerder aan appellante een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de bacheloropleiding Japanstudies, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 22 augustus 2016, ontvangen op 23 augustus 2016, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat lesuitval van het vak “Teksten 1a en 1b” (onderdeel van de aanvullende eis) haar studieresultaten negatief hebben beïnvloed.

Zij heeft op 23 juni 2016 een verzoek bij de examencommissie ingediend voor het verkrijgen van een extra herkansing voor het onderdeel “Teksten 1b” om te kunnen voldoen aan de aanvullende eisen voor het bindend studieadvies. Tevens heeft zij daarbij verzocht om toepassing van de hardheidsclausule teneinde een negatief bindend studieadvies te voorkomen. Op 11 augustus 2016 heeft de examencommissie meegedeeld dat appellante gezien haar resultaten niet in aanmerking komt voor toepassing van de hardheidsclausule. Er is daarbij niet ingegaan op het verzoek tot een extra herkansing.

Verder beroept zij zich op het feit dat er niet met haar is gesproken voordat het negatief advies is uitgebracht en dat ook de vereiste voortgangsgesprekken niet hebben plaatsgevonden.

Uitspraak
16-238
Blad 2/7

In januari 2016 heeft zij een positief advies ontvangen omdat zij alle 30 studiepunten heeft behaald. Zij is zeer gemotiveerd voor de opleiding en wil deze zeer graag voortzetten.

Verweerder heeft op 5 september 2016 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 12 oktober 2016 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen, vergezeld van haar gemachtigde [naam]. Namens verweerder zijn [namen] van de examencommissie, verschenen. De gemachtigde van appellante heeft ter zitting een pleitnota overgelegd.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 23 augustus 2016 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 9 augustus 2016. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, eerste volzin, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding aan een student advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur aan een advies bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden.

Ingevolge artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW geeft, voordat het instellingsbestuur tot afwijzing overgaat, het de desbetreffende student een

Uitspraak
16-238
Blad 3/7

waarschuwing onder bepaling van een redelijke termijn waarbinnen de studieresultaten ten genoegen van dat bestuur moeten zijn verbeterd. Het instellingsbestuur stelt de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn bedoeld in het vierde lid. Voor de Universiteit Leiden zijn deze regels vastgelegd in de Regeling Bindend Studieadvies en de bijbehorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies (“de Regeling”).

Ingevolge sectie A, artikel 5.2.3 van de Regeling is het eerste bindend studieadvies, bedoeld in artikel 3.1.7, is negatief en afwijzend indien de voltijdstudent 45 of meer studiepunten heeft behaald, maar niet heeft voldaan aan de voor de desbetreffende bacheloropleiding vastgestelde aanvullende eisen zoals deze zijn opgenomen in de Onderwijs- en Examenregeling.

Artikel 6.3.2 van het opleidings specifieke gedeelte van de Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding Japanstudies (“OER”) luidt:

Artikel 6.3 Studieadvies

6.3.2 De opleiding hanteert aanvullende eisen ten aanzien van te behalen onderdelen voor het bindend studieadvies, genoemd in artikel 6.3.1, namelijk het behalen van de volgende onderwijseenheden:

- Teksten 1a;
- Teksten 1b;
- Academische Vaardigheden voor Japanstudies.

Artikel 4.1.7 van de OER luidt:

In bijzondere gevallen kan de examencommissie een extra herkansing toestaan, dit op verzoek van de student.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het in administratief beroep bestreden besluit is aan appellante een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot voorzetting van de bacheloropleiding Japanstudies, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een

Uitspraak
16-238
Blad 4/7

afwijzing is verbonden. Het verbinden van een afwijzing aan het negatief studieadvies betekent dat de inschrijving van appellante voor deze opleiding aan de Universiteit Leiden wordt beëindigd en hij zich gedurende vier jaren niet opnieuw voor deze opleiding aan deze universiteit kan inschrijven.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent dit studieadvies. Dit doel luidt dat iedere student een advies krijgt over de voortzetting van zijn of haar studie. Bij het uitbrengen van het advies wordt meegewogen of de prestaties van de student aannemelijk maken dat de student met succes de bacheloropleiding in een redelijke tijd kan afronden. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Universiteit Leiden zijn gesteld.

Het College stelt vast dat appellante 55 EC heeft behaald maar niet de volledige aanvullende eis heeft gehaald en daarmee niet heeft voldaan aan de eis, neergelegd in artikel 5.2.3 van de Regeling. Appellante heeft het onderdeel “Teksten 1b” niet met een voldoende resultaat afgesloten en voldoet daarmee niet aan de aanvullende eis, neergelegd in artikel 6.3.2 van het opleidings specifieke gedeelte van de OER.

In het geval van appellante is, halverwege haar eerste studiejaar, een positief studieadvies verstrekt. Het advies was positief omdat zij alle onderwijseenheden van het eerste semester van het eerste studiejaar met goed resultaat had afgerond. Het College merkt op dat het advies van januari 2016 het karakter heeft van een voortgangsadvies waaraan geen rechtsgevolgen zijn verbonden. Dit advies is dan ook geen advies in de zin van artikel 7.8b, van de WHW.

Op grond van de resultaten in het eerste semester bestond de verwachting dat appellante in het tweede semester de overige studiepunten van de propedeutische fase zou verkrijgen. Deze verwachting is niet helemaal uitgekomen. Zij heeft ruim voldoende studiepunten in het tweede semester behaald maar niet voldaan aan de aanvullende eis die is neergelegd in artikel 6.3 van het opleidings specifieke deel van de OER.

Appellante heeft tijdig een verzoek voor een extra herkansing ingediend bij verweerder voor het vak “Teksten 1b” opdat zij alsnog zou kunnen voldoen aan de aanvullende eisen. Op dit verzoek is door verweerder, blijkens de e-mail van 11 augustus 2016 niet gereageerd. Verweerder is, krachtens artikel 4:13 van de Awb, verplicht op een ingevolge de OER (artikel 4.1.7) ingediend verzoek, te beslissen binnen een redelijke termijn. Deze redelijke termijn is in ieder geval verstreken wanneer binnen acht weken na ontvangst van het verzoek geen beslissing is genomen en is meegedeeld (artikel 4:13, tweede lid). Een redelijke

Uitspraak
16-238
Blad 5/7

termijn zou in dit geval, gezien de beslistermijnen in hoofdstuk 4 van de OER én de datum van uitbrengen van het bindend studieadvies, zijn gelegen tussen de vijf en vijftien werkdagen. Ter zitting heeft verweerder hierover naar voren gebracht dat er een onderscheid is tussen de toepassing van de hardheidsclausule en het toestaan van een extra herkansing. Verweerder achtte de situatie van appellante niet bijzonder genoeg – naast de behaalde 55 studiepunten was haar cijfergemiddelde niet hoog genoeg – voor het toestaan van een extra herkansing. Bij een gemiddeld cijfer van een acht zou de situatie, aldus verweerder, anders zijn geweest. Ondanks dat verweerder ter zitting heeft aangegeven hoe op het verzoek van appellante zou kunnen worden beslist is er geen reëel besluit genomen. Derhalve zijn de regels aangaande het binnen een redelijke termijn beslissen op een verzoek geschonden.

Appellante voert aan dat de uitval van de lessen teksten heeft bijgedragen aan het feit dat haar resultaat voor dit vak nog niet voldoende is. Beide partijen hebben aangegeven op welke data lessen al dan niet zouden zijn uitgevallen of met adequate vervanging hebben plaatsgevonden. Wat daar ook van zij, dit argument kan niet doorslaggevend zijn voor het oordeel over de geschiktheid van appellante voor het met succes kunnen volgen van de opleiding.

Appellante stelt voorts dat zij niet is uitgenodigd voor een gesprek voorafgaande aan het uitbrengen van het bindend negatief studieadvies en dat ook de twee voortgangsgesprekken niet hebben plaatsgevonden. Duidelijk is dat na het eerste semester er gelet op de resultaten geen directe aanleiding was voor een voortgangsgesprek of voor het uitbrengen van een waarschuwing. Ook het tweede semester verliep voorspoedig. Pas op 21 juni 2016 toen de resultaten van de herkansing van “Teksten 1b” bekend waren werd duidelijk dat appellante niet aan de aanvullende eis zou voldoen. Contact met de studietoelichting van de propedeuse heeft er toe geleid dat appellante het verzoek tot het toepassen van de hardheidsclausule heeft ingediend en daarbij een extra herkansing heeft aangevraagd bij verweerder. Op dat moment had het op de weg van verweerder gelegen om zo spoedig mogelijk te beslissen op het herkansingsverzoek.

Vast staat dat verweerder niet heeft gereageerd op het verzoek van appellante tot het verlenen van een extra herkansing (artikel 4.1.7 van de OER). Daarmee heeft verweerder in strijd met het recht gehandeld. Door desalniettemin aan het negatief advies een afwijzing te verbinden, heeft verweerder eveneens in strijd met het recht gehandeld. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Dit betekent dat appellante de opleiding Japanstudies aan de Universiteit Leiden kan voortzetten.

Uitspraak
16-238

Blad 6/7

Appellante heeft verzocht verweerder te veroordelen tot een vergoeding van de gemaakte proceskosten. Op grond van artikel 7:28, tweede lid, van de Awb worden deze kosten vergoed als volgt. Aan proceskosten wordt een bedrag van €496 vastgesteld. Dit bedrag dient geheel te worden toegerekend aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. (Gemachtigde krijgt één punt toegekend voor het verschijnen ter hoorzitting, conform het Besluit proceskosten bestuursrecht).

**Uitspraak
16-238**

Blad 7/7

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 9 augustus 2016;
- III. veroordeelt verweerder tot het voldoen van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 496,00 (zegge: vierhonderdzesennegentig euro);
- IV. verstaat dat afschrift van deze uitspraak wordt gezonden aan de directeur van Expertisecentrum SOZ.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), dr. K. Beerden, prof. dr. E.P. Bos, Y. Mandel en L. Kluinhaar (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.A.C. de Boer.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. M.A.C. de Boer,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: